

PERIÓDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art Montepios, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: VILADOMAT, 164, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

Virtut de 'l regionalisme

Mireula, que ara s'acaba de patentisar.

¿Ahont? sento qui pregunta.

A Madrit, á la capital de Espanya, allà precisament ahont té sas arrels lo centralisme.

Ha bastat que Catalunya fés una espontánea manifestació de l'esperit patriòtic que germina en lo cor de 'l poble representat en sos nobles fills de 'l treball, però que 'l poble castellà representat per totes las classes socials madrilenyas, rivalisès en honrar á 's de nostra regió qu'han visitat la coronada vila donant ben clara mostra de que hi ha alè y amor regional en tot lo Principat.

Aixís com los quatrecentos braus voluntaris catalans de la guerra de 'l moro, fa ja anys deixaren véurer que Catalunya estima á tot Espanya, ara tot Madrit ha demostrat, abocació de la visita feta allí pe 'ls coros de 'n Clavé, que Espanya sent vivas y especials simpatías per la sort de Catalunya.

La rebuda que s'ha fèt á 'ls mil setcents coristas que han escampat en aquella atmósfera inficionada l'aroma par de *Las flors de Maig* y 'l salutífer ayre de bon matí; las probas de reciprocitat y germanó tributadas á 'ls continuadors de la gran obra de l' immortal Anselm Clavé; 'ls obsequis oficials y particulars fets á tots públicament; l'entusiasme y aplauso general tributats á la poesia y á la típica música catalana; l'encomiastich llenguatge de la premsa de tots los partits; la galanteria de diputats, senadors, ministres y fins la de la Reyna Regent distingint á nostres coristas com no és costum distingir ni festejar á grans masses de cap classe, ¿qué són en últim resultat sino mostres evidents de quanta y quant gran y poderosa és avuy día, per fortuna, la virtut de 'l regionalisme?

Orgullosos y satisfets poden estar los coros de 'n Clavé, que anant á celebrar sa festival d'enguany á la capital de la nació, han remogut la fibra de 'l sentiment de carinyo que per Catalunya 's guarda en la regió centralisadora de Castella.

La llengua catalana—que aquí va privar de que 's parlés en públich un delegat de la autoritat—ha ressonat en tots los concerts; versos catalans ha publicat un diari popular, y aqueixos dos fets són—no hi ha dupte—com un reconeixement de nostre preuhat idioma en la mateixa capital de la monarquia.

La Associació de 'ls coros ha lograt, donchs, en Madrit un triunfo artístich y un triunfo regional.

D'avuy en avant no será allí desconeguda per ningú la aspiració catalanista.

No importa que 'ls coros catalans hi hagin anat principalment ab un desitj artístich, perque aqueix mateix desitj porta involucrada una idea patriòtica.

Los coros diuen inconscientment per tot allà ahont van: aquestos són los cants de nostra terra; nosaltres som los *nets de 'ls almogàvers*; són tipos comarcals *Los xiquets de Valls*; la veureu sols en Catalunya *La donzella de la costa* y en aqueixa costa levantina hi trobareu *Los pescadors* de la regió. Mes tant los pescadors, com las donzellas, com los de Valls y *las ninas de 'l Ter* y *'ls segadors* y tots quants descendim d'aquella rassa d'héroes, si be tenim amor especial á Catalunya, barrejem sempre ab nostres cants un *¡Gloria á España!*

Aqueix *¡Gloria á España!* ha coronat l'èxit de la expedició y 'l triunfo de las societats corals, allí guanyat pe 'ls que no s'olvidan may de la petita patria.

Ben be ho denota 'l boceto *bilingüe* de *El Heraldo* quant dia parlant de nostres paysans:

«La Puerta del Sol, objeto de su visita primera, tuvo muchos parroquianos. *Molt maca, si; pero... ¿ahont és la Rambla? Això si qu'és bonich... y llarch!*

»Y en este tono, con una invencible adoración por todo lo de la tierra, que no es sentimiento egoista sino virtud envidiable, han examinado los catalanes la capital de España á 'l mitj de 'l carrer, encontrándola vistosa, bonita, alegre, hospitalaria, pero guardando siempre en los términos de comparación un rincón afectuoso para lo de allá, que es lo mismo, pero una mica més.»

Donchs aqueix amor á lo de allá, que dit desd' allí significa á lo de Catalunya; aqueix afecte que no és egoisme sino *virtud envidiable*, segons explicita confessió madrilenya, és l'amor regionalista; que 'ls catalans també trobem millors nostres drets, nostra llengua y nostra legislació, preferintla en molts punts

á la que ara un poder central nos imposa com la imposa també á las demás regions de l'Estat.

Tot Madrit ha festejat á 'ls coros. ¿Y per qué? Perque en ells hi ha vist á la importantíssima regió catalana.

Per res mes.

O sino, preguntem: ¿haurían fet iguals obsequis á mil setcents catalans capitanejats per un gefe de partit polítich, per algún cacique de molta talla? ¿'ls haurían rebut ab carinyo y entusiasmme com ara, no ja á mil setcents, sino á molt major número, si hi hagués sin anat dirijits pe 'ls prohoms de 'l catalanisme que sols recorda á Castella per' odiarla? ¿pe 'ls que en son amor á Catalunya hi deixan traslluhir la independència?

No.

La rebuda carinyosa y fraternal de Madrit, ha estat perque en los coristas, en lloch de véure'hi fraccions políticas de cap mena y prescindint de las opinions que en aqueix punt tinga cada individu, han apreciat la importancia de la patria catalana, y perque han comprès que trobant sempre una mica mes lò de aquí, Catalunya no vol deixar de recordar, á 'l costat de las sevas aspiracions, las glorias españolas.

Mes han fet, donchs, en dos días á Madrit los coros de 'n Clavé en pró de la causa catalana, que totas las asambleas catalanistas tan artificiosament celebradas en algunas de nostras ciutats pe 'ls que figuran entre 'ls capitosts de 'l patriotisme en nostra terra.

¡Be per la expedició celebrada!

¡Be pe 'ls que, ostentant la típica barretina, passejan honrosament per tot abont van la importancia de Catalunya!

P. DE R.

No trobem paraula prou gráfica per' sintetisar la indignació que ha causat la ordre de la Direcció general de Correus y Telégrafos á la Societat de Teléfonos.

Per 'xò no posem títul á aquest escrit.

Semblant ordre és un insult á Catalunya, l' insult mes gran que pòt fersell; insult que de cap modo ha de sèr consentit.

Anem á 'l cas.

Lo dia 23 de l' actual, mentres Madrit se disposaba á donar la benvinguda á 'ls coristas de 'n Clavé y quant se acostaba l' hora de que en sos carrers y plassas, cafès y fondas, se saturés l' admósfera ab lo ressò de la parla catalana, aquella desdixada Direcció enviaba un ukase á la pobre Societat de Teléfonos, pera sèr fixat en la estació de Barcelona, disposant que no 's trasmetin telefonomas en catalá ni 's tingan conferencias en nostra llengua.

Aquella Direcció inepta, prenent apoyarse en disposicions que no existeixen, atropella la Constitució, és mes despòtica que Felip V y Carlos de Espanya, y dona á compèndrer que no sab qué és idioma espanyol desde 'l moment que no vol que 'l catalá ho siga.

Donchs ho és mal que li pesi, tant com puga serho 'l castellá; y valentnos d' ell diem ab tota la energia corresponent á tan grave ofensa, que 'l Govern ha de treúr de aquella Dependencia de l'Estat á l'autor de la injusticia que s' ha intentat comètrer contra Catalunya atentant á un dret que ningú fins ara s' havia atrevit á atacar, ni en los temps de 'l mes despòtich absolutisme.

Ab aquella inicua disposició 's provoca á 'l poble catalá. Esperem que 'l Govern, donant satisfacció, s' apresurará á anul·larla sense que nostres diputats y senadors tingan de molestar-se en demanar'hi, puig, no fentho, tots los que catalá parlem hauriam de renegar de sèr espanyols.

Veyam si vindrá aviat la deguda reparació.

LA REDACCIÓ.

Revista teatral

Tívoli.—*Concerts de Euterpe.*—Lo quart de la temporada tingué lloch dilluns d'aquesta setmana.

No hi ha dubte que lo mes important, lò que tothom esperaba saborejar, eran las *Escenas andaluzas* de 'l mestre Breton.

A tenir pera disposar mes espay, ¡ab quin gust nos ocupariam de las moltíssimas bellesas que contenen aquestas escenas!

Los números 2.^{on} y 3.er *Polo Gitano* y *Marcha y Sacta* respectivament, son los mes inspirats y 'ls que 'l músich ha tractat ab mes carinyo no deixant may l' orquestació característica y propia de 'l autor de *La Dolores*.

La 1.ra y 4.ta son los mes fluixets y en los que hi ha avocat mes efectes de brotxa gorda 'l mestre. Són efectes de quincalla. Com sempre, 's tingueren que repetir los números 2.^{on} y 3.er

L' execució de las composicions corals cada dia va perfeccionantse.

Granvia.—Dissapte passat va estrenarse la opereta en tres actes *La niña de los cisnes*, arreglada de 'l repertori francès y que perteneix á las de 'l género de *Boccacchio*, *Mascota* y altrás que van fèr furor á son temps.

Si be aquèsta no pòt posarse á l' altura de las citadas, no li faltan molts graus per' arribarhi, lo qual vol dir que la empresa d' aquet teatro, que tant se desviu per' accontentar á 'l públich, ha trobat un' altra mina que de segü ha de donarli bons resultats.

En *La niña de los cisnes* s' hi troba aquell argument entretingut que encara que en molts ocasions s' endavina lo que tè de succehir. está portat de modo que l' espectador lo segueixi ab gust y celebri las agudesas mes ó menos picarescas que s' hi troban.

La música de 'l mestre Lacombe ajuda molt á que la opereta 's fassi simpática: puig que abunda en trossos lleugers, frescos y saludab'les (valguin las frases en las presents circunstancias.)

En quant á la execució, no pòt exigir-se mes, tenint en compte que la contralt Srta. Fábregas hi está molt justa y molt simpática, com no menós la Srta. Ferrer en la part de tiple.

Lo tenor Sr. Oliver, que va debutar, va surtir ayr 's y 'l barítono Sr. Carbonell discret com sempre.

Lo Sr. Güell *bufa* com ell sol, exagerant en molts ocasions.

La orquesta dirigida pe 'l mestre Conti, va portarse com debia y 'l públich també 's portá be demanant á 'l final de 'l segon y tercer acte á 'l autor de l' arreglo que és un periodista de Madrid molt conegut... en lo seu periódich.—A.

Inter nos

A 'l donar á l'estampa nostre article de la setmana passada, titulat *Nori-porrini*, teniam ja unas quantas quartillas escritas pera completá 'l plan que 'ns haviam proposat. Pero dilluns d'aquesta setmana un periódich en sa edició de 'l matí publicá un *certificat de capacitat* á favor de 'l Sr. Porrini acompanyat d' algunas firmas que 'l avaloran y altrás que poca cosa representan dintre 'l camp de la ciencia musical. A sa vista hem abandonat lo per nosaltres fet preferint comentariejá l' esperit y lletra de 'l document. Y com de nostre treball ne te de resultar una manifesta incorrecció per part de 'l senyor Porrini, demanem que lo abaix escrit no 's mogui de casa, sigui dit *inter nos*.

Aquell document citat á 'l comens, no ha sigut expontáneo; lo Sr. Porrini en persona corregué per recabar la

firma d'alguns veritables mestres. Si l'interessat ho nega estem disposats en publicar noms y domicilis.

Diu lo certificat:

«El acuerdo adoptado por el Jurado en las oposiciones para profesor de clarinete de la Escuela Municipal de música, mueve á los firmantes, etc., etc., etc.»

¿Quin Jurat ha sigut que ha presidit unas oposicions pera professor de clarinet de l'Escola Municipal? Ningú ho sab. ¿Quina Escola Municipal de música és que li falta un professor de clarinet y que per sa provisió s'hàjan anunciat oposicions? Los Srs. firmants de l'*certificat de capacitat* en favor de l Sr. Porrini no ho diuen.

Quant no's diu no se sab.

Quant se sab y no's diu, és passarse doctor en... cuco-logia.

Anem seguint.

¿De quinas oposicions parlan? ¿Serán potser las que tingueren lloch l'any 1888 en las que l Sr. Porrini fou l'únic que's presentá? ¿Se refereixen, potser, á las que's verificaren fa temps y que hi prengueren part ell y l Sr. Nori? Unas y otras no pot ser, porque á las primeras, no's presentá altre opositor, ell guanyá l premi concedit per l' Ajuntament; á las segonas quedá empata-da la votació; per lo tant no hi havia ni depreciació, ni desmèrit, ni injusticia, ni res que portés aparellada la inhabilitació artística de ls opositors.

Donchs ¿de quinas oposicions parlarán aquells bons senyors que firman lo document? ¿Saben nostres lectors en quinas altres oposicions ha pres part lo Sr. Porrini fent los exercicis imposats pe l Jurat? ¿Saben de que's tractaba, l dia y lloch en que's feren, devant quin Tribunal, y quins mestres lo componian? Si entre nostres lectors hi ha algú que ho sapiga, que ho digui; que tot aixó queda *inter nos*. Li regalarem unas espardeyas porque á l córrer váji mes llaujer.

Lo únic que sabem y ho sab tothom, és que en las últimas oposicions pera provehir una plassa de clarinet solista de la Banda Municipal, sols un opositor se presentá y aquest fou D. J. Nori. Qui cumplint lo dispost pe l Jurat, escullí la composició que debia tocar l Sr. Porrini, inscrit sollicitant la plassa, adicionanla ab innovacions capassas de fèr caurer d'espalllas á l que no fos verda-der mestre, fou lo Sr. Nori. Qui la presentá á la Secretaria á son dia fixat, fou lo Sr. Nori. Qui's presentá quant lo Sr. President cridá á ls inscrits pera comensar los exercicis, únicament fou lo Sr. Nori. Qui ab sa valentia en tocar aquella colosal fantasia entussiasmá l públich que no's podia contenir fou lo Sr. Nori.

¿Presentá l Sr. Porrini la composició que haguera tocat lo Sr. Nori? ¿Se presentá l Sr. Porrini quant lo senyor President lo cridá mes de tres vegadas pera fer los exercicis? No.

Tot lo que's digui en contra no és veritat.

Y aixó s'oposem ho sab lo Sr. Porrini! Per eix motiu diem que las oposicions á que's refereix lo *certificat de capacitat* no son á las que ell no hi ha pres part.

D'altra manera ¡quina planxa ls senyors que l firman!

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de Montepíos

—Avuy se reunirá la Junta de Govern del *Montepío Catalá*, ya, segons tenim entés, pendrá alguns acorts importants per fomenar aqueixa acreditada germanat.

—Los Directores ó Presidents de associacions de socorro mútuo, que vulgan enterarse de l projecte que vam publicar pera la *Unión y Defensa de los Montepíos*, poden passar á l taller de l estatuari D. Joan Soler, carrer de l Bisbe cantonada á l de Sta. Lluçia, ahont se'n donarán á ls que'n demanin.

—La germanat de S. Francisco va nomenar una Comissió per que estudiés una reforma d'Estatuts presa en consideració per la Junta general ordinaria. Un de ls extrems de la reforma és que's permeti que ls associats puguin ser de mes de una germanat ademés d'aquella.

Es dir, avuy no més poden ser de la de S. Francisco y de un'altra.

En la Comissió hi ha partidaris de la innovació, pero no unanimitat, sent lo particular que un de ls que la combaten, segons confessió propia es de quatre monte-píos, y casi en tots exerceix càrrechs.

¿Eh que está bé?

EXPOSICIÓ DE PLANTAS Y FLORS

EN L' ATENEO OBRER DE GRACIA

Diuenje darrer va inaugurarse ab molt lluhiment, assistinthi l' Excm. Sr. Gobernador civil y una representació de l' Ajuntament de la vila, presidida pe l con-cejal Sr. Derch.

Luego de llejida la Memoria, l Sr. Derch va ensa'lsar l' Ateneo pe ls treballs que vé realisant, y ab aquet motiu va pronunciar un bon discurs després de l qual va declara-re oberta la Exposició.

L' éxit d'aquet certamen és de l tot satisfactori: lo públich que acut diariament á visitar la Exposició és numeríssim, admirant tothom las diverses combinacions realisadas y ls preciosos exemplars de plantas aportats allí per entesos obrers qu' han contribuít á la importan-cia de l concurs.

Fins demá seguirá oberta, puig per demá está disposa-da la clausura y la repartició de premis que vam detallar en un de ls passats números.

L' Ateneo obrer, de Gracia, mereix be las felicitacions y enhorabonas que en general se li tributan.

Repertori de fora

Vich 25 de Maig.

Diuenge y dilluns passat en lo teatro de l Centro Industrial la companyia de sarsuela dirigida pe l mestre D. Lluís G. Jorda, de la qual formaban part la primera tiple D.ª Antonia López y D.ª Enriqueta Soler, lo tenor cómich D. Miquel Casas y el barítono D. Enrich Soler Catareneu, representant *El Rey que rabió*. Fou un acon-teixement grandios: tant varen distingirse los artistas ci-tats junt ab los joves aficionats Srs. Buixó, Echene, Fran-quesa y Zapeira que interpretaren lloablement los papers de *General, Almirante, Alcalde, Gobernador é Inten-dente*.

Lo dilluns á la nit posaren las obras *Las Campanadas, Colegio de Señoritas y El Chaleco blanco* no deixant res que desitjar: los coros molt be, la banda infantil de cor-netas es d' aplaudir especialment lo nen Victor Serra en lo paper de *Cabo*.

Proximament estrenarán *Las Zapatillas*.

En dit diuenge en lo teatro Ausonense ls aficionats de l Cassino Comercial representaren lo drama *Lo Ge-neral No Importa*, y la comedia *¡Ditxós ball de máscaras!* Varen peudre'hi part á mes de ls aficionats, la senyo-reta Llonch, la característica Sra. Forcada y l actor don Panerás Mas.

S' hi van distingir la Srta. Llonch y l Sr. Ballbona.

En lo teatro de la Juventut Católica lo mateix dia po-saren en escena *Los dos sargentos franceses*, distingintse tots quants hi prengueren part, y l viatge cómich *De Pelagalls á Barcelona* en que l Sr. Claveras hi estigué acertadíssim. — UN INDUSTRIAL.

Reunions particulars

LA SERPENTINA.—Lo benefici Rigol-Martí va sèr una vetllada agradable per cert.

La concurrencia, numerosa y distingida, no va escati-mar los aplausos a ls Beneficiats ni la plata en la bande-ja presidida per tres papallonetes, que eran angelets es-capats de l cel.

Lo dia 25 va tenir lloch la representació de *Perecito*, obra en que va estar de primera lo Sr. Martí.

Acabá la vetllada ab la sarsuela *Los carboneros* en la que la Srta. Circuns, los joves Rigol y Martí van fèr las delicias de l públich. La Srta. Arasa no's va agradar prou: no sabia l paper. Lo jove Sr. Torruella hauria tret un gran partit de l seu paper si no hagués parlat tan palpizot.

NIUGUERRER.—Molt lluhida va resultar la festa ce-lebrada l passat diuenge ab motiu de la repartició de premis a ls autors favorecuts en lo certamen de en-guany, obert per aquesta humorística societat.

Lo Sr. Conrat Roure va llegir una bonica composició

guanyadora d'un de 'ls premis, original d'un fill de dit poeta, que va sèr ab justícia aplaudida.

Guanyà tres premis lo jove poeta D. Emili Coll (*Fras cuellillo, Oclime, Oill*) quinas composicions van sèr també molt celebradas.

Lo nen Xacó va llegir altrás tantas poesías degudas á son cap(?)

Un tal Salvador Serradó va guanyar un *grapat* de premis, quinas composicions, á 'l llegirlas semblá descobeixir dit autor.

Las autoritats *civils, militars y eclesiásticas*, representadas allí per socios de 'l centre, donaren un tó festiu á la festa que va resultar animada.

¡Llástina que á aquets certámens sols pujan acudirhi socis de 'l *Nlu*, que, de no sèr aixís, mes variada y amena surtirían aquestas festas. — Jo

CASSINO ARTESÁ (*Gracia*). —Concurregada 's vegé la funció donada diumenge, en la qual se posá en escena 'l drama *La hermana del carretero*. L'execució en conjunt deixá que desitjar: no per' això deixarem de mencionar á 'l Sr. Jané que estigué perfectament en lo personatge de *Tomás* valzuentli bastants aplausos. La senyora Rodés en la protagonista, molt regular, així com la senyoreta Casao y 'ls Srs. Galindo, Maimó y Obiols.

LA GRANADA. (*Gracia*). —La funció donada en aquet Circol, fou la comedia *Las Franeesillas*, obtenint un despenyo regular, sobresurtint lo Sr. Anglada en lo *Albert*. Los Srtas. Sala y Nubials y 'ls Srs. Moret, Costa, Monfort (E). Monfort (D.), Ballera y Camp, treballaren ab carinyo. —R. M.

Saló de descans

Se 'ns ha passat per' sa inserció 'l següent escrit:
«Se suplica á los naturales de la provincia de Lérida que estén conformes con la idea de fundar en esta capital un Centro Leridano, se sirvan asistir á la reunión preparatoria que tendrá lugar el día 31 de Mayo, á las tres de la tarde, en el local de la plaza del Pino, núm. 1, pral.»

Segons tenim entès, son en gran número 'ls fills de Lleyda que anirán á la indicada reunió.

—Ha mort fa poch temps la dama Sra. Bolea que treballaba en las millors companyias de teatros d'aficionats. Ultimament prenia part en las funcions de la societat *La nueva lira*. 'sent molt aplaudida.

La Direcció de aquesta societat ha contractat pera lo successiu á la dama Srta. D.ª Cristina Vitales. També hi treballará segons tenim entès, la jove y simpática actriu Srta. Marta Cazorla.

—En los aparadors de 'l fotógrafo R. Costa (Pelayo, 10) hem vist exposadas varias fotografías habilment executadas, de 'l tenor Sr. Casañas, artista que actualment está fent las delicias de 'l públich de 'l teatro Granvia.

—A proposit d' aquet teatro. Sembla que una empresa anunciadora l' ha prés pe 'l seu compte, y no contenta ab omplir d' anuncis lo teló de boca, está *adornant* las butacas y 'l sostre y parets de 'l saló de descans, cosa que per mes que siga lucrativa, resulta altament impropia artisticament considerada.

—La setmana entrant donarem noticia de 'ls punts about treballarán durant l'estiu los principals actors que forman las companyias organizadas, ja per empresas, ja per medi de societats artísticas.

—Han tornat de sa excursió 'ls actors de 'ls teatros de Valls y Llèyda.

Cavilacions

TARJETA

ANA BERTILAR

Formar ab ditas lletras lo nom d'un periódich catalá.

Solució á 'l logogrifo numérich de l' número 280:
FILOMENA.

Imp. Puj l y C^a — Ta lers, 45. — Barcelona

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MAQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22. — BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pells de **Joseph M. Pous**, Frexuras, 6. **Sastreria de teatros**, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48

Imillorables **anissats** de A. Bestard y fils. (Santa Maria (Mallorca), se venen en las principales botillerias y colmados.

Arxiu Central Lírich-dramátich de **J. Gelabert**, Unio, 5, 3.º, 1.ª.